

Therapy Approach on Depressive Symptoms and Quality of Attachment of Primary School Boys

Farahnaz Shakeniya. M.A.

University of Isfahan

Behzad Behrouz. M.B.

University of Razi Kermanshah

Behrouz Behrouz. M.A.

University of Isfahan

Mohammad Bagher Kajbaf. Ph.D.

University of Isfahan

Ghobad Behamin. Ph.D.

Ilam Payame Noor University

Abstract

The purpose of this aim was to determine the effectiveness of child-based attachment therapy approach on the amount of depression symptoms and quality of attachment of primary school boys. The research type is quasi-experimental with control and experimental groups. Population included all fourth and fifth grade primary school boys in the city of Isfahan in 2011 (1390s.c.). The sample under study here were 30 depressed students of fourth and fifth grades chosen by random multi-stage sampling who were assigned randomly to control and experimental groups. To measure children depression rate, the tool used in this study was Child Depression Inventory (CDI) (Kovacs, 1981). Also, children attachment rate was measured through Inventory of Parent and Peer Attachment Revised for children (IPPA-R) (Gullon & Robinson, 2005). The interventions included 6 sessions which were based on child-oriented attachment therapy for the experimental group, while the control group did not receive any treatment. The results of descriptive statistics and analysis of covariance showed, that child-based attachment therapy significantly reduces depression and its dimensions (interpersonal problems, ineffectiveness, anhedonia, negative mood, negative self-esteem) ($P<0.05$) and also increases quality of attachment and its dimensions (trust, relationship, self-alienation) ($P<0.05$) in the experimental group.

Keywords: child depression, attachment quality, child-based attachment therapy approach.

تأثیر درمان مبتنی بر رویکرد دلستگی کودک محور بر علایم افسردگی و کیفیت دلستگی پسران مقطع ابتدایی

فرحناز شاکه‌نیا*

کارشناس ارشد روان‌شناسی عمومی دانشگاه اصفهان

بهزاد بهروز

دانشجوی کارشناسی مشاوره دانشگاه رازی کرمانشاه

بهروز بهروز

کارشناس ارشد روان‌شناسی عمومی دانشگاه اصفهان

محمد باقر کجاف

دانشیار گروه روان‌شناسی دانشگاه اصفهان

قباد بهامین

استادیار گروه روان‌شناسی دانشگاه پیام نور ایلام

چکیده

این پژوهش با هدف اثربخشی درمان مبتنی بر رویکرد دلستگی کودک محور بر میزان علایم افسردگی و کیفیت دلستگی دانشآموزان پسر مقطع ابتدایی انجام شد. پژوهش از نوع شبه‌آزمایشی و با گروه آزمایش و گواه بود. جامعه آماری همه پسران پایه چهارم و پنجم شهر اصفهان در سال ۱۳۹۰ بودند. نمونه مورد بررسی در این پژوهش 30 دانشآموز پسر افسرده کلاس چهارم و پنجم دبستان بود که براساس نمونه گیری تصادفی چند مرحله‌ای انتخاب و به صورت تصادفی در گروههای آزمایش و گواه قرار گرفتند. بهمنظور سنجش میزان افسردگی کودکان از پرسشنامه افسردگی کودکان (CDI) (کواکس، 1981) و بهمنظور سنجش دلستگی کودکان، از پرسشنامه کیفیت دلستگی به والدین و همسالان فرم تجدیدنظر شده برای کودکان (IPPA-R) (گالون و راینسون، 2005) استفاده شد. مداخله‌ها شامل 6 جلسه بود که براساس درمان مبتنی بر دلستگی کودک محور تدوین شده بود و بر روی گروه آزمایش اجرا شد در حالی که گروه گواه هیچ مداخله‌ای را دریافت نکردند. نتایج آمار توصیفی و تحلیل کوواریانس نشان داد که درمان دلستگی کودک محور به طور معناداری موجب کاهش افسردگی و ابعاد آن (مشکلات بین‌فردي، ناکارآمدی، فقدان لذت، خلق منفي، عزت نفس منفي) ($P<0.05$) و همچنین افزایش کیفیت دلستگی و ابعاد آن (اعتماد، ارتباط، از خود بیگانگی) ($P<0.05$) در گروه آزمایش گردید.

واژه‌های کلیدی: افسردگی کودکان، کیفیت دلستگی، درمان مبتنی بر رویکرد دلستگی کودک محور.

مقدمه

در سالهای اخیر بیشتر مطالعات درباره کاهش و درمان نشانه‌های افسردگی در بزرگسالان انجام گرفته است. متأسفانه نتایج به دست آمده از الگوها و درمان‌های افسردگی بزرگسال قابل تعیین به کودکان نیستند، بنابراین نظریه‌های سبب‌شناختی و اثربخشی مداخلات درمانی باید در کودکان به گونه‌ای مستقل بررسی شود (لی و هنکین¹, 2009). درمان کودکان و نوجوانان افسرده یکی از چالش‌انگیزترین موضوعات بالینی و بهداشت روانی است. با توجه به مرگ و میر ناشی از اختلال افسردگی، میلین، والکر و چو² (2003) معتقدند که بازبینی پیشینه مربوط برای دستیابی به بهترین گزینه‌های درمانی ضروری به نظر می‌رسد. در این خصوص هر چند که پیشگیری اولیه همواره کارآمد و مؤثر نیست، ولی شواهد نشان می‌دهد پیشگیری ثانویه (مداخله‌های درمانی) مشکلات روانی - اجتماعی آتی را به‌طور چشمگیری کاهش می‌دهد.

برای درک بروز افسردگی در کودکان از دو رویکرد شناختی و بین‌فردي استفاده می‌شود. هر رویکرد به طور جداگانه در درک ما از بروز افسردگی نقش دارد. نظریه‌های شناختی (افسردگی بک³) شواهدی برای تأثیر شناخت منفی در بروز افسردگی ارائه کرده است، در حالیکه نظریه‌های میان‌فردي (تئوری تعامل افسردگی کوین⁴) بر نقش فرایندهای میان‌فردي در افسردگی تأکید می‌کند. استفاده از رویکرد یکپارچه شناختی - میان‌فردي⁵ به بررسی تعامل بین هر دو عامل درون‌فردي و میان‌فردي توجه می‌کند. نظریه دلستگی یکی از این نظریه‌های یکپارچه است که می‌تواند به‌عنوان یک چارچوب شناختی - میان‌فردي برای درک بروز افسردگی در کودکان مورد استفاده قرار گیرد (لی و هنکین، 2009).

براساس نظریه کردارشناسی⁶، دلستگی⁷ عامل مهمی در تأمین رشد عاطفی و اجتماعی کودک در سال‌های بعدی زندگی او است. دلستگی بر رشد اجتماعی کودک تأثیر می‌گذارد، بدین ترتیب که او به دلیل دلستگی به والدین خود، ارزش‌ها و معیارهای افرادی را که از او مراقبت می‌کنند یعنی والدینش را می‌پذیرد (ماسن، کیگان، هوستون و ویکانجر⁸،

1380). ماهیت روابط دلستگی در طول نیم قرن موضوع تحقیقات تجربی شده است و به صورت چشمگیر در متون پژوهش رو به افزایش است، از جمله اشمولی - گوتئز، تارگت، فوناگی و دیتا⁹ (2008) معتقدند که کیفیت روابط والد- فرزند در دوران نوباوگی و اوایل دوران کودکی به عنوان یک عامل مهم در شکل‌گیری شخصیت بعدی و رشد آسیب‌شناسی روانی مورد توجه قرار گرفته است.

موریس، مایر و میسترز¹⁰ (2000) نشان دادند که سطوح بالای دلستگی نایمن به طور قابل توجهی با سطوح بالاتر عالیم افسردگی فعلی همراه است و تأثیر معنادار سبک دلستگی را نیز بر نمره کل اختلالات اضطرابی و افسردگی نشان دادند. در این پژوهش، کودکان دلسته نایمن سطوح بالاتری از اضطراب و افسردگی را نسبت به کودکان دلسته ایمن داشتند. آبلاء، هانکین، هایگ، آدامز، وینوکروف¹¹ و همکاران (2005) در پژوهشی نشان دادند که الگوهای دلستگی نایمن به عنوان عوامل خطر برای بسیاری از مشکلات روانی از جمله افسردگی عمل می‌کنند. نتایج مطالعه موری و موران¹² (2011)، پایپینی و راگمن¹³ (1992)، سکستون، گلانویل و کاسلو¹⁴ (2001)، شیر، هاپز، آپرت، داویس و آندروس¹⁵ (1997) این پژوهش‌ها، روابط دلستگی را به عنوان راهبردی مؤثر برای تسهیل و افزایش تعاملات مثبت خانواده، پیشنهاد می‌کنند.

زاقریسون¹⁶ (2009) نیز نشان داد که کودکان با سطوح پایینی از دلستگی ایمن، زمانی که در معرض سبک‌های فرزندپروری غیر مؤثر و اضطراب خانوادگی قرار می‌گیرند برای هر دو دسته از مشکلات بیرونی و درونی شدّه افسردگی در معرض خطر بیشتری هستند. پژوهش‌های مطرح شده، اهمیت حیاتی دلستگی را در رشد شناختی، عاطفی و اجتماعی کودک تأیید و تأثیرات گسترش‌آن بر تحقیقات رشد کودک و کاربردهای آن را در زمینه‌های مختلف برای ما محرز می‌کند. با وجود اینکه در پژوهش‌های داخلی شاهد تحقیقاتی هستیم که حاکی از مشکلات دلستگی در کودکان ایرانی است (رازقی، غباری بناب و مظاهري، 1385)، ولی در ایران در زمینه درمان این مشکلات پژوهش زیادی نگرفته است.

1. Lee & Hankin

3. Beck's cognitive theory of depression

5. integrated cognitive-interpersonal

7. attachment

9. Shmueli-Goetz, Target, Fonagy & Datta

11. Abela, Hankin, Haigh, Adams & Vinokuroff

13. Papini & Roggman

15. Sheeber, Hops, Alpert, Davis & Andrews

2. Miloin, Walker & Chow

4. Coyne's Interactional Theory of Depression

6. ethology theory

8. Masn, Kygan, Houston & ve Kanjr

10. Muris, Mayer & Meesters

12. Morley & Moran

14. Sexton, Glanvil & Kaslow

16. Zachrisson

ضروری است متولیان امر تدبیری اتخاذ نمایند که والدین دانش آموزان در جریان شیوه‌های فرزندپروری و شناخت نسبت به سبک‌های دلبستگی بهویژه دلبستگی ایمن قرار بگیرند. در این صورت دانش آموزان در رسیدن به اهداف خود در زندگی پیشرفت می‌کنند و توانایی مواجه با مخاطرات زندگی و تصمیم‌گیری اثربخش را کسب و اختلالات رفتاری آنها کاهش می‌یابد. این پژوهش با هدف بررسی اثربخشی درمان مبتنی بر رویکرد دلبستگی کودک‌محور بر کاهش علایم افسردگی و کیفیت دلبستگی دوران کودکی تدوین شده است. فرضیه‌های پژوهش عبارت‌اند از:

- 1- برنامه‌درمان مبتنی بر رویکرد دلبستگی کودک‌محور بر میزان علایم افسردگی دوران کودکی مؤثر است.
- 2- برنامه‌درمان مبتنی بر رویکرد دلبستگی کودک‌محور بر میزان دلبستگی آزمودنی‌ها مؤثر است.

روش

روش پژوهش، جامعه آماری و نمونه: این پژوهش از نوع شبه‌آزمایشی است و در آن از دو گروه آزمایش و گواه با انجام پیش‌آزمون و پس‌آزمون استفاده شد. در گروه آزمایش متغیر مستقل (درمان مبتنی بر دلبستگی کودک‌محور) اعمال، اما در گروه گواه اعمال نشد. در پایان متغیرهای وابسته در دو گروه با پس‌آزمون اندازه‌گیری شد. جامعه آماری این پژوهش را همه دانش‌آموزان پسر مقطع چهارم و پنجم ابتدایی شهر اصفهان در سال 1390 تشکیل دادند. نمونه‌گیری به منظور غربالگری کودکان افسرده و به روش تصادفی چندمرحله‌ای انجام گرفت. ابتدا از بین نواحی ششگانه اصفهان، یک ناحیه (ناحیه دو) و از این ناحیه نیز 10 مدرسه و از هر مدرسه دو کلاس به طور تصادفی انتخاب و پرسشنامه افسردگی در بین آنان اجرا گردید. سپس 30 نفر از دانش‌آموزانی که بیشترین نمره را در افسردگی کسب کردند، انتخاب و به صورت تصادفی در دو گروه آزمایشی (15 نفر) و گواه (15 نفر) قرار گرفتند. پس از اجرای درمان، از هر دو گروه آزمایش و گواه، پس‌آزمون گرفته شد. ملاک‌های ورود عبارت بودند از: اعلام رضایت والدین، والدین به عنوان مراقبان اصلی کودک، تحصیل در مقاطع چهارم و پنجم ابتدایی، کسب نمره خام 22 (نمره برش پیشنهادی نمونه ایرانی) و بالاتر در پرسشنامه افسردگی کودکان. ملاک‌های خروج نیز شامل؛ عدم تمایل خود کودک به شرکت در جلسات، عدم زندگی والدین با هم در نتیجه مatarکه یا طلاق بود.

1. attachment-based treatment

3. Scofield

5. Jakobsen, Horwood & Fergusson

درمان مبتنی بر دلبستگی¹ اصطلاحی است برای مداخلات و یا رویکردهای مبتنی بر نظریه دلبستگی که از نظریه بالبی نشأت گرفته است. براساس نظر برلین، زآنah و لیبرمن² (2008) این رویکردها در دامنه‌ای از روش‌های درمان فردی تا برنامه‌های بهداشت عمومی قرار دارند. منظور از درمان مبتنی بر دلبستگی کودک‌محور در این پژوهش، شش جلسه آموزش گروهی برای کودکان و یک جلسه آموزش گروهی برای والدین است که براساس ابعاد رشدی مراقبتی مبتنی بر دلبستگی اسکافیلد³ و بک تنظیم شده و به علت تمرکز بر ابعاد رشدی کودک، «رویکرد کودک‌محور»⁴ نام گرفته است. برخی از پژوهش‌ها نشان داده‌اند که رشد دلبستگی ایمن و بهبود تعامل والد - کودک از طریق مداخلات دلبستگی می‌تواند خطر افسردگی و اضطراب کودکی و بزرگسالی را کاهش دهد (جاکوبسن، هروود و فرگوسن⁵, 2012).

با در نظر گرفتن شیع افسردگی در کودکان دبستانی، اهمیت سلامت روانی دانش‌آموزان و ضرورت شناسایی، درمان و پیگیری گروههای در معرض خطر، توجه به درمان‌هایی که بتواند مشکلات را به حداقل برساند، ضروری به نظر می‌رسد، در حالی که بررسی رابطه سبک‌های دلبستگی با آسیب‌شناسی روانی و سایر سازه‌های روانی - اجتماعی و اثربخشی رویکرد مبتنی بر دلبستگی بر روی بزرگسالان انجام گرفته است، تحقیقات کمی در کودکان سنین مدرسه انجام شده است و بیشتر پژوهش‌ها بر جنبه سالم رشد تأکید کرده‌اند. بنابراین پژوهش حاضر می‌تواند کمبودهای پژوهشی در این زمینه را تا حدودی مرتفع سازد. روان‌شناسان بایلینی باید با دوره‌های رشدی خاصی که خطر شروع افسردگی خردسالان را بالا می‌برد، آشنا باشند. این دوره‌های رشدی عبارت‌اند از؛ اواخر کودکی تا اویل نوجوانی که در آن شیع افسردگی در حد چشمگیری افزایش می‌یابد و دوره‌های گذرا مثل، دوره ورود به مدرسه که کودک باید بیش از حد با مسائل کنار بیاید (شروع و گوردون، 1385). براساس نکات مطرح شده، اهمیت پیشگیری و درمان نشانه‌های افسردگی کودکان ضروری به نظر می‌رسد. با وجود کوشش برای درمان افسردگی کودکان توجه اندکی به رویکردهای رشدی و بهویژه رویکرد دلبستگی شده است. بنابراین این پژوهش ضمن معرفی این رویکرد درمانی، میزان اثربخشی آن را در کاهش نشانه‌های افسردگی کودکان دبستانی و افزایش کیفیت دلبستگی آنها مورد بررسی قرار می‌دهد. با توجه به اهمیت آموزش و پرورش در زندگی افراد،

2. Berlin, Zeanah & Lieberman

4. child-centered approach

6. Schroeder & Gordon

جمع خرده‌مقیاس اعتماد و ارتباط منهای خرده‌مقیاس از خودبیگانگی است. سؤالات ۳، ۵، ۷، ۱۰ و ۱۵ معکوس نمره‌گذاری می‌شوند. در پژوهش گالون و راینسون (2005)، پایابی ابزار در زیرمقیاس والدین ۰/۹۳ و در زیرمقیاس همسالان ۰/۸۶ به دست آمده است و ضریب آلفای کرونباخ ۰/۷۸ برای زیرمقیاس اعتماد، ۰/۸۲ برای ارتباط و ۰/۷۹ برای بیگانگی گزارش شده است. همچنین در این پژوهش آلفای کرونباخ برای دو زیرمقیاس ارتباط و اعتماد به ترتیب ۰/۸۰ و ۰/۷۹ و برای زیرمقیاس از خودبیگانگی ۰/۷۷ به دست آمد. یک نمونه از سؤالات آن عبارت است از: «والدین به احساسات من احترام می‌گذارند».

روش اجرا و تحلیل

بعد از کسب موافقت والدین، نخست پرسشنامه‌های افسردگی و دلستگی اجرا و سپس ۳۰ نفر از کودکانی که بالاترین نمره را در افسردگی کسب نمودند، انتخاب و به طور تصادفی در گروه آزمایش و گواه قرار گرفتند. از آزمودنی‌های انتخاب شده در گروه آزمایش، برای شرکت در جلسات درمان دعوت شد. هر دو گروه در مراحل پیش‌آزمون و پس‌آزمون شرکت کردند. متغیر مستقل، درمان مبتنی بر دلستگی کودک محور بود که در ۶ جلسه گروهی برای دانش‌آموزان به همراه یک جلسه آموزشی برای والدین در گروه آزمایش اعمال شد. سپس به منظور اجرای پس‌آزمون این پرسشنامه‌ها دوباره اجرا شد.

فرمت آموزشی درمانی این پژوهش براساس مدل مراقبتی مبتنی بر دلستگی و با توجه به چهار فرمت درمانی شامل؛ درمان آسیب دلستگی^{۱۰}، بازی درمانی، مهدکودک درمانی^{۱۱} و ترکیب مهدکودک درمانی با بازی درمانی مبتنی بر دلستگی تراپلی^{۱۲} تدوین شده استو میزان اعتماد آن ۰/۷۶ تا ۰/۷۸ به دست آمده است. به طور خلاصه می‌توان گفت، درمان آسیب دلستگی برای تسهیل پیوندهای لذت‌بخش در رابطه با والد - فرزند تدوین شده است. براساس این فرض که کودکان به تجربه امنیت در دلستگی نیاز دارند، این درمان برای ایجاد هماهنگی عاطفی، جسمی و غنی‌سازی ارتباط بین والد و کودک طراحی شده است. یکی دیگر از مدل‌های مورد توجه،

ابزار سنجش

پرسشنامه افسردگی کودکان^۱ (CDI)؛ این مقیاس یک ابزار خودسنجی افسردگی برای کودکان ۷ تا ۱۷ ساله است که کواکس^۲ (1981) آن را تدوین کرد و شامل ۵ خرده‌مقیاس خلق منفی^۳، مشکلات بین‌فردي^۴، ناکارآمدی^۵، فقدان لذت^۶ و عزت نفس منفی^۷ با ۲۷ سؤال سه جمله‌ای است. سؤالات از صفر تا ۲ نمره‌گذاری می‌شوند. نمره صفر بیانگر فقدان نشانه، نمره ۱ نشانه متوسط و نمره ۲ بیانگر وجود نشانه آشکار است، درنتیجه دامنه نمرات از صفر تا ۵۴ است، که نمرات بالاتر نشان‌دهنده افسردگی بیشتر است. نمره کل از مجموع نمرات خرده‌مقیاس‌ها به دست می‌آید. سؤالات ۲، ۵، ۷، ۸، ۹، ۱۰، ۱۳، ۱۵، ۱۶، ۱۸، ۲۱ و ۲۵ معکوس نمره‌گذاری می‌شوند. نتایج پژوهش داخلی نیز نشان‌دهنده همسانی درونی خرده‌مقیاس‌ها بین ۰/۳۸ تا ۰/۶۰ بود. با توجه به تعداد کم سؤالات خرده‌مقیاس‌ها (۴ تا ۶ سؤال) این میزان از ضرایب همسانی درونی، قابل قبول است (دهشیری، نجفی و حبیبی عسکرآباد، ۱۳۸۸). ضریب آلفای کرونباخ کل پرسشنامه برابر با ۰/۸۳ و ضرایب بازآزمایی کل پرسشنامه ۰/۸۲ است. به طور کلی نتایج این تحقیق بیانگر روایی و پایابی قابل قبول CDI در جامعه کودکان ایرانی بود. در این پژوهش نیز ضریب آلفای کرونباخ کل پرسشنامه برابر با ۰/۸۵ و ضریب آلفای خرده‌مقیاس‌ها بین ۰/۵۱ تا ۰/۶۳ به دست آمد. یک نمونه از سؤالات آن عبارت است از: «گاهی اوقات غمگین هستم/ بیشتر اوقات غمگین هستم/ همیشه غمگین هستم».

پرسشنامه دلستگی به والدین و همسالان فرم تجدیدنظر شده کودکان^۸ (IPPA-R)؛ برای بررسی کیفیت دلستگی، مقیاس دلستگی به والدین و همسالان فرم تجدیدنظر شده کودکان ۲۵ سؤالی گالون و راینسون^۹ (2005) مورد استفاده قرار گرفته است که سه نمره مجزای دلستگی را شامل می‌شود و نمرات بالاتر بیانگر دلستگی ایمن‌تر است. سؤال‌های هر مقیاس به سه خرده‌مقیاس اعتماد، ارتباط و بیگانگی مرتبط است. به گزینه الف نمره ۲، به گزینه ب نمره ۱ و به گزینه ج نمره صفر تعلق می‌گیرد. نمره ۲ بیانگر کیفیت دلستگی بالا و نمره کل بیانگر کیفیت پایین است. نمره کل این مقیاس حاصل

1. Child Depression Inventory
3. negative mood
5. ineffectiveness
7. negative self-steem
9. Gullon & Robinson
11. therapeutic preschool

2. Kovacs
4. interpersonal problems
6. anhedonia
8. Inventory of Parent and Peer Attachment- Revised Children
10. attachment-trauma therapy
12. Theraplay

چشمی، آشنایی با مهارت‌های همدلی، آشنایی با مهارت‌های همکاری و مذاکره، آشنایی با مهارت تنظیم اهداف، اجرای بازی‌های گروهی برای ایجاد مهارت‌های ارتباطی در راستای اهداف گفته شده. همچنین باید گفت که این ارزیابی و آموزش را کارشناسان ارشد روان‌شناسی و زیر نظر دانشیار روان‌شناسی انجام دادند.

یافته‌ها

میانگین و انحراف معیار نمرات مربوط به متغیرهای پژوهش (افسردگی و دلستگی) در دو مرحله پیش‌آزمون و پس‌آزمون به تفکیک در دو گروه آزمایش و گواه در جدول 1 آورده شده است. همان‌طور که در جدول 1 مشاهده می‌شود بین میانگین و انحراف معیار نمرات متغیرهای پژوهش در مرحله پیش‌آزمون و پس‌آزمون تفاوت وجود دارد.

نتایج آزمون لوین مبنی بر پیش‌فرض تساوی واریانس‌ها نیز در جدول 2 ارائه شده است. همان‌طور که مشاهده می‌شود، پیش‌فرض لوین در متغیرهای پژوهش بجز زیرمقیاس مشکلات بین‌فردي تأييد می‌گردد. که به‌دلیل تصادفی بودن دو گروه و حجم نمونه بالا می‌توان از روش تحلیل کوواریانس برای تجزیه و تحلیل فرضیات استفاده کرد (دلاور و نقشبندی، 1388).

همان‌گونه که در جدول 3 مشاهده می‌شود، توزیع همه نمرات متغیرهای پژوهش نرمال است. نتایج تحلیل کوواریانس در مورد اثربخشی روش درمانی استفاده شده در پژوهش بر میزان افسردگی آزمودنی‌ها در جدول 4 آورده شده است.

همان‌طور که در جدول 4 مشاهده می‌شود، تفاوت بین میانگین تعديل شده نمرات شش متغیر مرتبط با افسردگی پس از بررسی متغیرهای مداخله‌گر پیش‌آزمون در گروه آزمایش معنادار است. لذا روش درمانی اعمال شده در پژوهش، باعث بهبود میزان افسردگی در گروه آزمایشی در مقایسه با گروه گواه در مرحله پس‌آزمون شده است (فرضیه اول پژوهش تأیید شده است). میزان تأثیر این مداخله درمانی بر شش متغیر مرتبط با افسردگی در دامنه بین 0/93 تا 0/57 قرار دارد. توان آماری در این شش متغیر 0/99 است که نشان‌دهنده کفايت حجم نمونه است. نتایج تحلیل کوواریانس در مورد اثربخشی روش درمانی استفاده شده بر میزان دلستگی آزمودنی‌ها در جدول 5 آورده شده است.

مهرکودک درمانی بود که استفاده از بازی را با مداخلات درمانی سازمان یافته در محیط کلاس درس ترکیب کرده است. این مداخلات به منظور افزایش آگاهی عاطفی، ایجاد مهارت‌های اجتماعی و کاهش مشکلات بیرونی شده طراحی شده‌اند. براساس نظر مور، آرمسلدن و گوگرتی¹ (1998) مهرکودک درمانی در مقابله با این مشکلات در کودکان مورد آزار قرار گرفته، مؤثر واقع شده است.

خلاصه‌ای از جلسات درمان به این شرح است: جلسه اول؛ معارفه، تشخیص من از غیر من، تشخیص شباهت‌ها و تفاوت‌های افراد، تشویق اعضای گروه برای جشن گرفتن در مورد آنچه هستند، اجرای روش آینه جادویی، چسباندن عکس کودک بر آینه جادویی/ نقاشی از خود، توصیف افراد، هر شخصی متفاوت است، ویژگی‌هایی که در مورد خودم دوست دارم، قسمه نمایش من. جلسه دوم؛ شناسایی توانایی‌های اعضا گروه، شناسایی ویژگی‌های شخصیتی افراد، افزایش خودآگاهی، روش سه چیز در مورد من، صندلی مصاحبه، ویژگی‌های من، روز اهدای جوایز. جلسه سوم؛ شناسایی هیجان، آموزش ابراز آن، درک هیجان افراد، آموزش انواع هیجان، پرنگی هیجان، احساس کنید: انجام دهید، علت هیجان و نحوه ابراز آن. جلسه چهارم؛ آشنایی با افکار و فعالیت‌های مرتبط با احساسات و هیجانات، آموزش روش‌های کترسل احساس و هیجان، من چه احساسی دارم، افکار، فعالیت‌ها و احساساتی که باعث می‌شود من احساس شادی، غمگینی، خشم و اضطراب کنم. وقتی احساس... می‌کنم چه اتفاقی می‌افتد؟ جلسه پنجم؛ راههای مختلف حل مشکل، آموزش مهارت‌های حل مسئله، شناسایی راهبردهای مقابله‌ای برای اعضای گروه، چراغ راهنمای (قرمز - ایست)، (زرد - برنامه‌ریزی)، (سبز - حرکت)، شناسایی راه حل‌های مختلف: تکنیک «یا»، بررسی نتیجه راه حل‌ها، روش‌های تمرینی حل مسئله یا مثال‌های کاربردی واقعی، شناسایی راهبردهای مقابله‌ای اعضا گروه از طریق ایفای نقش در موقعیت‌های استرس‌زا، معرفی راهبردهای مقابله‌ای آرام‌سازی، خودگویی مثبت، توقف فکر، برنامه‌ریزی برای فعالیت‌های جالب، چارچوب‌دهی مجدد رویداد، ورزش، تمرکز مجدد در مقابل راهبردهای مقابله‌ای ناسالم (سرکوب، نشخوار و تفکر منفی). جلسه ششم؛ آشنایی با مهارت‌های گوش دادن فعل، آشنایی با مهارت‌های مشاهده فعل، آشنایی با مهارت‌های برقراری تماس

1. Moor, Armsden & Gogerty

جدول 1- میانگین و انحراف معیار متغیرهای پژوهش دو گروه آزمایش و گواه در مراحل پیشآزمون و پسآزمون

متغیرها	پیشآزمون						پسآزمون					
	انحراف معیار	میانگین	تعداد	انحراف معیار	میانگین	تعداد	گروه	انحراف معیار	میانگین	تعداد	گروه	
افسردگی	2/76	14/26	15	3/92	37/73	15	گروه افسردگی					
	1/21	1/8	15	1/5	5/67	15	مشکلات بین فردی					
	0/91	1/6	15	0/99	4/87	15	ناکارآمدی					
	1/39	4/73	15	1/88	10/87	15	فقدان لذت					
	1/19	3/13	15	1/5	8/47	15	خلق منفی					
	0/85	3	15	1/06	7/87	15	عزت نفس منفی					
مشکلات بین فردی	2/04	27	15	2/54	39/2	15	افسردگی					
	1/31	4	15	1/01	6/2	15	مشکلات بین فردی					
	0/91	3/6	15	1/45	5/33	15	ناکارآمدی					
	1/59	8/13	15	1/8	11/4	15	فقدان لذت					
	1/26	5/8	15	1/03	8/27	15	خلق منفی					
	1/46	5/47	15	1/19	8	15	عزت نفس منفی					
ناکارآمدی	4/14	37/8	15	4/24	28	15	دلپستگی					
	1/91	15/73	15	2/09	11/27	15	اعتماد					
	2/56	14/7	15	2/7	9/73	15	ارتباط					
	1/83	12/73	15	1/76	8/33	15	از خودبیگانگی					
	5/16	32/73	15	5/01	31/47	15	دلپستگی					
	1/98	13/67	15	1/98	10/93	15	اعتماد					
فقدان لذت	2/53	11/33	15	2/56	11	15	ارتباط					
	1/55	10/87	15	1/41	8/87	15	از خودبیگانگی					

جدول 2- آزمون لوین برای تساوی واریانس ها

متغیرها	آزمون f	درجه آزادی 1	درجه آزادی 2	سطح معناداری
افسردگی	0/97	1	28	0/33
مشکلات بین فردی	8/37	1	28	0/007
ناکارآمدی	0/816	1	28	0/374
فقدان لذت	0/992	1	28	0/328
خلق منفی	1/34	1	28	0/26
عزت نفس منفی	0/14	1	28	0/71
دلپستگی	0/23	1	28	0/63
اعتماد	0/044	1	28	0/84
ارتباط	2/6	1	28	0/12
از خودبیگانگی	0/28	1	28	0/6

جدول 3- نتایج آزمون نرمال بودن توزیع نمرات متغیرهای پژوهش (شاپیرو - ویلک)

متغیرها	نوع آزمون	آماره	درجه آزادی	سطح معناداری	0/016
افسردگی	شاپیرو - ویلک	0/245	15	0/016	
مشکلات بین‌فردي	شاپیرو - ویلک	0/181	15	0/200	
ناکارآمدی	شاپیرو - ویلک	0/199	15	0/115	
فقدان لذت	شاپیرو - ویلک	0/215	15	0/062	
خلق منفی	شاپیرو - ویلک	0/204	15	0/092	
عزت نفس منفی	شاپیرو - ویلک	0/874	15	/038	
دلبستگی	شاپیرو - ویلک	0/94	15	0/377	
اعتماد	شاپیرو - ویلک	0/918	15	0/181	
ارتباط	شاپیرو - ویلک	0/924	15	0/224	
از خودبیگانگی	شاپیرو - ویلک	0/864	15	0/028	

جدول 4- نتایج تحلیل کوواریانس دو گروه در متغیر افسردگی

متغیرها	آماره	df	میانگین	f	سطح	مجذور	توان
افسردگی	پیش‌آزمون	1	81/83	26/59	0/0001	0/49	0/99
گروه	پیش‌آزمون	1	1021/36	331/84	0/0001	0/93	0/99
مشکلات	پیش‌آزمون	1	29/93	55/87	0/0001	0/67	0/99
بین‌فردي	گروه	1	22/41	41/83	0/0001	0/61	0/99
ناکارآمدی	پیش‌آزمون	1	4/68	6/83	0/04	0/21	0/71
گروه	پیش‌آزمون	1	24/63	35/91	0/0001	0/57	0/99
فقدان لذت	پیش‌آزمون	1	8/62	4/31	0/04	0/14	0/52
گروه	پیش‌آزمون	1	76/99	38/46	0/0001	0/59	0/99
خلق منفی	پیش‌آزمون	1	19/12	22/42	0/0001	0/45	0/99
گروه	پیش‌آزمون	1	58/2	68/27	0/0001	0/72	0/99
عزت نفس	پیش‌آزمون	1	21/94	33/29	0/0001	0/55	0/99
منفی	گروه	1	41/69	63/27	0/0001	0/71	0/99

جدول 5- نتایج تحلیل کوواریانس دو گروه در متغیر دلستگی

متغیرها	آماره	منبع تغییرات	میانگین مجددرات	f	سطح معناداری	مجذور اتا	تجدد آماری
دلستگی		پیش آزمون	533/66	172/21	0/0001	0/86	0/99
		گروه	448/16	144/62	0/0001	0/84	0/99
اعتماد		پیش آزمون	54/87	28/82	0/0001	0/52	0/99
		گروه	25/14	13/2	0/001	0/33	0/94
ارتباط		پیش آزمون	68/39	16/39	0/0001	0/38	0/97
		گروه	106/69	25/57	0/0001	0/49	0/99
از		پیش آزمون	18/3	7/93	0/009	0/23	0/76
		گروه	33/26	14/4	0/001	0/35	0/96
خودبیگانگی							

جدول 6- همبستگی بین دلستگی و افسردگی

مقیاس‌ها	دلستگی	اعتماد	ارتباط	از خود بیگانگی
	معناداری همبستگی	معناداری همبستگی	معناداری همبستگی	معناداری همبستگی
افسردگی	0/008	-0/57	0/001	-0/51
خلق منفی	0/002	-0/51	0/005	-0/42
مشکلات بین فردی	0/32	-0/4	0/03	-0/36
ناکارآمدی	0/04	-0/54	0/002	-0/49
فقدان لذت	0/03	-0/43	0/01	-0/38
عزت نفس منفی	0/05	-0/37	0/04	-0/35

بحث با توجه به اینکه بیشتر تحقیقات در سالهای اخیر بررسی، پیشگیری و درمان افسردگی را با استفاده از نمونه بزرگسالان انجام داده‌اند، پژوهش حاضر با هدف بررسی اثربخشی درمان مبتنی بر دلستگی کودک محور را که براساس ابعاد رشدی مدل مراقبتی مبتنی بر دلستگی تدوین شده است، بر کاهش نشانه‌های افسردگی دوران کودکی بررسی می‌کند. نتایج پژوهش حاضر نشان داد که روش درمانی اعمال شده باعث بهبود میزان افسردگی در گروه آزمایشی در مقایسه با گروه گواه در مرحله پس آزمون شده است. این یافته از پژوهش حاضر، با نتایج تحقیقات آبلاو همکاران (2005)، که نشان دادند الگوهای دلستگی نایمن به عنوان عوامل خطری برای

همان‌طور که در جدول 5 مشاهده می‌شود روش درمانی استفاده شده بر میزان دلستگی، اعتماد، ارتباط و از خودبیگانگی آزمودنی‌ها اثربخش بوده است. واریانس مشترک و توان آماری دو گروه به ترتیب در متغیر دلستگی 0/99_0/84، اعتماد 0/94_0/33، ارتباط 0/99_0/49 و از خودبیگانگی 0/96_0/35 است. در بررسی رابطه بین افسردگی و دلستگی به عنوان متغیرهای وابسته، نتایج ماتریس همبستگی همراه با ضرایب معناداری آن نشان می‌دهد که بین متغیرهای اپژوهش، همبستگی منفی و معنادار وجود دارد. بجز در مورد همبستگی بین مشکلات بین فردی با از خودبیگانگی، فقدان لذت و عزت نفس منفی که در مورد هر سه رابطه، همبستگی منفی و در حد پایین و غیر معنادار است (جدول 6).

و والدین باید مورد بازبینی مجدد قرار گیرد و این در حالی است که میزان حساسیتی که والدین نسبت به فرزندان خود در دوران خردسالی و نوجوانی دارند، در دوران کودکی میانه کاهش می‌یابد. این پژوهش در راستای بررسی رویکرد کودک‌محور مبتنی بر دلستگی و تأثیر اثربخشی آن بر کاهش نشانه‌های افسردگی، افزایش کیفیت دلستگی، استفاده از این رویکرد را در مرحله میانه رشدی کودکی پیشنهاد می‌کند.

با توجه به اینکه پژوهش حاضر بر روی دانش‌آموزان پسر مقطع ابتدایی شهر اصفهان انجام گرفته است، قابل تعمیم به کودکان دیگر فرهنگ‌ها و گروههای سنتی نیست. به علاوه در تعمیم نتایج به دست آمده از این پژوهش به سایر اختلالات دوران کودکی باید احتیاط کرد. درنهایت این پژوهش مرحله پیگیری نداشته و برای تعمیم آن به فواصل زمانی نیز باید جانب احتیاط را رعایت نمود. براساس این نتایج و محدودیت‌ها پیشنهاد می‌شود پژوهش بر روی سایر گروههای سنتی و فرهنگی و همچنین نمونه دختران انجام گیرد. پژوهشگران علاقه‌مند می‌توانند تأثیر این رویکرد درمانی را بر سایر نشانه‌های روان‌شناختی دوران کودکی و مقایسه تأثیر این رویکرد با سایر درمان‌های افسردگی کودکان، بررسی نمایند.

منابع

- تورت، ک.، و گویدتی، م. (۱۳۸۷). مقدمه‌ای بر روان‌شناسی رشد (اثر نوزادی تا نوجوانی). ترجمه احمد یارمحمدیان و مژگان یاری، چاپ اول، اصفهان؛ انتشارات پویش اندیشه (سال انتشار به زبان اصلی ۲۰۰۱).
- دھشیری، غ.، نجفی، م.، و جیبی عسگرآباد، م. (۱۳۸۸). بررسی مقدماتی ویژگی‌های روان‌سنجی پرسشنامه افسردگی کودکان. خانواده پژوهی، ۱۵(۱۸)، ۱۷۷-۱۵۹.
- رازقی، ن.، غباری بناب، ب.، و مظاہری، م. (۱۳۸۵). مهدکودک و سبک‌های دلستگی کودکان: پژوهش خانواده‌های تهرانی. تازه‌های علوم شناختی، ۸(۱)، ۴۶-۳۸.
- شروعی، ک.اس.، و گوردون، ب.ان. (۱۳۸۵). سنجش و درمان مشکلات دوران کودکی. ترجمه مهرداد فیروزبخت، چاپ اول، تهران؛ نشر دانش (سال انتشار به زبان اصلی ۲۰۰۳).
- دلاور، ع.، و نقشبندی، س. (۱۳۸۸). تحلیل آماری در روان‌شناسی و علوم تربیتی. چاپ چهارم، تهران؛ انتشارات ارسباران.
- ماسن، پ.، کیگان، ج.، هوستون، آ.، و وی کانجر، ج. (۱۳۸۰). رشد و شخصیت کودک. ترجمه مهندی یاسایی، چاپ اول، تهران؛ نشر مرکز (سال انتشار به زبان اصلی ندارد).

بسیاری از مشکلات روانی از جمله افسردگی عمل می‌کنند و نیز با نتایج مطالعه موریس و همکاران (2000)، اشمولی - گوئتز و همکاران (2008) همسو است. موریس و همکاران (2000) نشان دادند که کودکان دلسته نایمن سطوح بالاتری از اضطراب و افسردگی را نسبت به کودکان دلسته ایمن تجربه کرده‌اند.

یافته دیگر این پژوهش نشان داد که روش درمانی استفاده شده بر میزان دلستگی، اعتماد، ارتباط و از خوبیگانگی آزمودنی‌های گروه آزمایش در مرحله پس‌آزمون و بعد از اعمال مداخلات اثربخش است. این یافته از پژوهش با نتایج مطالعات قبلی از جمله نتایج مطالعه مورلی و موران (2011)، پاپینی و راگمن¹ (1992)، سکستون، گلانویل و کاسلو² (2001)، شیربر، هاپز، آپرت، داویس و آندروس³ (1997)، همسو است.

رویکرد مبتنی بر دلستگی کودک‌محور با تمرکز بر الگوهای فعل درونی، دیدگاه فرد نسبت به خودش را تعديل می‌کند و باعث افزایش خودآگاهی، خودکارآمدی و عزت نفس افراد می‌شود. همچنین، این رویکرد با تمرکز بر این مناسبات کودک به افزایش اعتماد و احساس امنیت در کودک منجر می‌شود و به او مجال کاوش محیط و برقراری ارتباط با سایرین را می‌دهد. از طرف دیگر با برقراری روابط ایمن با والدین، مهارت‌های تنظیم هیجان، مهارت‌های حل مسئله و راهبردهای مقابله‌ای سازگار در کودکان را افزایش می‌دهد که خود به سازگاری بیشتر با محیط بهویژه با همسالان منجر می‌شود. تا ۱۲ سالگی دوره‌ای است که دنیای اجتماعی کودکان گسترش پیدا می‌کند و با ورود کودکان به مدرسه آنها نسبت به سالهای اولیه زندگی با گروه بزرگتر و متنوع‌تری از همسالان روبرو می‌شوند. از طرفی تغییرات مهمی در توانایی اجتماعی و شناختی کودکان شکل می‌گیرد که برداشت آنها از انسان را تحت تأثیر قرار می‌دهد. برای مثال تغییر در توانایی استدلال و توانایی بیشتر برای خوداعکاسی و توجه بیشتر به حالت‌ها و ویژگی‌های روانی می‌تواند مظاهر دلستگی کودکان را تحت تأثیر قرار دهد. بنابراین اتفاقی به نفس کودکان بیشتر می‌شود و مسؤولیت بیشتری را برای رفتارشان به عهده می‌گیرند. همچنین تغییرات مهمی در رشد شناختی کودکان به وجود می‌آید. علی‌رغم تغییراتی که کودکان در این دوران تجربه می‌کنند، شواهد نشان می‌دهد که دلستگی به والدین هنوز در زندگی کودکان نقش اساسی دارد. در نتیجه با توجه به تغییرات زیادی که در کودکی اتفاق می‌افتد، دلستگی فرزند

1. Morley & Moran

3. Sexton, Glanvil & Kaslow

2. Papini & Roggman

4. Sheeber, Hops, Alpert, Davis & Andrews

- Abela, J., Hankin, B.L., Haigh, E., Adams, P.h., Vinokuroff, T., et al. (2005). Interpersonal Vulnerability to Depression in High-Risk children: The Role of Insecure Attachment and Reassurance Seeking. *Journal of Clinical Child and Adolescent Psychology*, 34(1), 182-192.
- Berlin, L.J., Zeanah, C.H., Lieberman, A.F. (2008). Prevention and Intervention programs for Supporting Early Attachment Security. *Handbook of Depression in children and adolescents*. New York: The Guilford Press, 16,79-102.
- Gullon, E., Robinson, K. (2005). The Inventory of parent and attachment revised (IPPA-A) forchildren: A Psychometric Investigation. *Journal of Clinical psychology and psychotherapy*, 12,67-89.
- Jakobsen, I.S., Horwood, L.J., Fergusson, D.M. (2012). Childhood Anxiety-Withdrawal, Adolescent Parent-Child Attachment and Later Risk of Depression and Anxiety Disorder. *JChildFam Stud*, 21,303–310.
- Kovacs, M. (1981).*Children's depression inventory (CDI)*. New York: Multi-HealthSystems.
- Lee, A., Hankin, B.L. (2009). Insecure Attachment, Dysfunctional Attitudes, and Low Self-esteem Predicting Prospective Symptoms of Depression and Anxiety During Adolescence. *Journal of Clinical Child. AndAdolscent Psychology*, 38(2), 219-231.
- Miloin, R., Walker, S., Chow, J. (2003). Major Depressive Disorder in Adolescence: A Brief Review of the Recent Treatment Literature Canadian. *Journal of Psychiatry*, (48), 600-606.
- Moor, E., Armsden, G., Gogerty, P.L.(1998). A twelve-year follow-up study of maltreated children at risk children who received early therapeutic child care.*Journal of Child Maltreatment*, 3, 3-16.
- Muris, P., Mayer, B., Meesters,C. (2000). Self reported attachment style, anxiety and depression in children. *Journal of Social behavior and personality*, 28(2), 157-162.
- Papini, D., Rogogman, L. (1992). Adolescents perceived attachment to parents in relation to competence, depression and anxiety: A longitudinal study. *Journal of Early Adolescence*, 12 (4), 420-440.
- Sexton, S., Glanvill, D., Kaslow, N. (2001). Attachment and depression: Implications for family therapy. *Journal of Child and Adolescent Psychiatric Clinics of North American*, 10(3), 465-485.
- Sheeber, L., Hops, H., Alpert, A., Davis, B., Andrews, J. (1997). Family support and conflict: Prospective relation to adolescent depression. *Journal of Abnormal Child Psychology*, 25(4), 333-344.
- Shmueli-Goetz, Y., Target, M., Fonagy, P., Datta, A. (2008). The Child Attachment Interview: A Psychometric Study of Reliability and Discriminant Validity. *Journal of Developmental Psychology*, 44(4), 939-956.
- Morley, T.E., Moran, G. (2011). The origins of cognitive vulnerability in early childhood: attachment to later depression. *Mechanisms linking early Clinical Psychology Review*, 31(7),1071–1082.
- Zachrisson, H.D. (2009). Attachment in maiddle and late childhood: Measurement validation and relation to mental health problems. *Journal of Clinical Child and Adolescent Psychology*, 14, 155-167.